

og det er mit Haab, at man ogsaa fra tysk Side snart vil være rede til at komme til en endelig Ordning af dette Spørgsmaal, der ligger i begge Staters og begge Befolknings velforstaaede Interesse.

Hovedindholdet af det ærede Medlem Hr. Schmidts Tale var jo imidlertid et ganske andet. Hovedindholdet var Kravet om en dansk-tysk Overenskomst om gensidig Beskyttelse af de nationale Mindretal Nord og Syd for den nye Grænse. Det ærede Medlem udtalte, at han for sit Vedkommende ikke ønskede noget mere, end at man kunde finde en Overenskomst, hvor man gensidigt bandt sig til bestemte Retsanskuelser, efter hvilke man vilde ordne Mindretalenes Rettigheder paa begge Sider af den nye Grænse. Fra tysk Side var man efter det ærede Medlems Udtalelser villig hertil, og har kunde ikke vide, hvad man fra dansk Side vilde kunne indvende mod et slikt Tilbud.

Talen om den gensidige Beskyttelse af Mindretallene lyder jo meget smukt, og det er ikke til at undre sig over, at denne Tanke særlig forfægtes i Tyskland, efter at den territoriale Omvæltning, Versailles-Traktaten har medført, jo har haft til Følge, at talrige Tyske nu lever som nationale Mindretal udenfor det Folkesamfund, der politisk udgør det tyske Rige. Tyskerne har nu ikke længere, som før Verdenskrigen, store nationale Mindretal indenfor deres Grænser, medens de har desto flere af deres egne udenfor, og derfor er Tyskland stærkt interesseret i Beskyttelsen af disse Mindretals folkelige Rettigheder. Der har i Tyskland dannet sig en særlig Ausschuss für Minderheitenrecht, hvis Næstformand er den kendte Nordslesviger Johannes Tiedje, der er knyttet som særlig sagkyndig til Auswärtiges Amt i Berlin og var attachedet den af Grev Brockdorff-Rantzau ledede tyske Fredsdelegation i Versailles.

Denne Ausschuss für Minderheitenrecht udgiver en Samling Afhandlinger, der indeholder en Mængde Materiale af Betydning for dette vigtige Spørgsmaal, og det er ganske øjensynligt, at der i de videste Kredse af den tyske Offentlighed arbejdes endog meget energisk for Udbredelsen af de principielle Synspunkter, som det ærede Medlem Hr. Schmidt i sin Ordførertale gjorde sig til Talsmand for. Tyske Blade Nord og Syd for Grænsen — Neue Tondernsche Zeitung og Apenrader Tageblatt lige saavel som Schleswigsche Grenzpost og Flensburger Nachrichten — har Gang paa Gang i Løbet af denne Sommer krævet en Overenskomst om Mindretalsbeskyttelse og rettet stærke Angreb paa Danmark paa Grund af dets

Holdning i dette Spørgsmaal. Ogsaa et saa anset Blad som Deutsche Allgemeine Zeitung har gentagne Gange sysselsat sig med denne Tanke.

Forholdet er jo dette, at der i en lang Række af de Fredstraktater, der afsluttede Verdenskrigen, findes optaget en Række Bestemmelser til Værn for de folkelige Mindretal, og at disse Bestemmelser i de paagældende Tilfælde er stillet under Folkeforbundets Garanti. Dette gælder saaledes om Traktaten mellem de allierede og associerede Hovedmagter og Polen, der undertegnedes samtidig med Versailles-Traktaten den 28. Juni 1919, det gælder om Fredstraktaten i St. Germain mellem de allierede og associerede Magter og Østrig af 10. September 1919, og det gælder om Neuilly-Traktaten med Bulgarien af 27. November 1919, Traktaten med Rumænien af 9. December 1919, Trianon-Traktaten med Ungarn af 4. Juni 1920 samt om den endnu ikke ikrafttraadte Sèvres-Traktat med Tyrkiet af 10. August 1920.

En Række af de Stater, der i disse Traktater har maattet paatage sig Forpligtelser til Minoriteternes Værn, har gennem lang Tid meget kraftigt vægret sig ved at indgaa paa disse Bestemmelser. Dette gælder i Særdeleshed Polen og Rumænien. Folkeforbundets Delegeretforsamling i Genève har i Fjor paa Lord Robert Cecil's Forslag vedtaget, at Finland og de baltiske Stater ligesom Armenien og Kaukasien før deres eventuelle Optagelse i Folkeforbundet skulde træffe Foranstaltninger, der sikrede Anvendelsen af de almindelige Retsgrundsatninger i de nævnte Traktater vedrørende Minoriteternes Retsstilling, og komme til en Ordning med Folkeforbundsraadet angaaende Gennemførelsen af de paagældende Bestemmelser.

Det vil heraf ses, at det er de allierede og associerede Hovedmagter og Folkeforbundsraadet, der i en Række Tilfælde har fundet det nødvendigt at paalægge forskellige Stater traktatlige Forpligtelser med Hensyn til Mindretalenes Værn. Saadanne Klausuler er i og for sig ikke noget nyt, men velkendte fra det 19. Aarhundredes Traktater, særlig for Balkanstaternes Vedkommende. Det nye ligger i Bestemmelsen om Folkeforbundets Garanti. Tidligere var det Stormagterne, der stod som Garanter for Overholdelsen af de paagældende Traktatbestemmelser, nu derimod er det Folkeforbundsraadet. Som Eksempel paa disse Bestemmelser's Indhold kan jeg nøjes med at anføre Artikel 57 i Neuilly-Traktaten mellem de allierede og associerede Hoved-